

31972L0230

17.6.1972.

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

L 139/28

**PADOMES OTRĀ DIREKTĪVA
(1972. gada 12. jūnijs)**

par normatīvu un administratīvu aktu noteikumu saskaņošanu, kas attiecas uz apgrozījuma nodokļu un akcīzes nodokļu režīmu starptautiskos ceļojumos

(72/230/EEK)

EIROPAS KOPIENU PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 99. pantu,

ņemot vērā Padomes 1969. gada 28. maija direktīvu par normatīvu un administratīvu aktu saskaņošanu attiecībā uz atbrīvojumiem no apgrozījuma nodokļiem un akcīzes nodokļiem par preču ieviešanu starptautiskos ceļojumos ⁽¹⁾,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu,

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu,

tā kā Padomes un dalībvalstu valdības pārstāvju 1971. gada 22. marta Rezolūcija par pakāpenisku Kopienas ekonomiskās un monetārās savienības izveidi ⁽²⁾ paredz arī pakāpeniski paplašināt atbrīvojumus no nodokļiem, ko piešķir privātpersonām, šķērsojot Kopienas iekšējās robežas;

tā kā ir jāatvieglo ceļošana starp dalībvalstīm, paplašinot atbrīvojumus no apgrozījuma nodokļiem un akcīzes nodokļiem, kas

paredzēts Padomes 1969. gada 28. maija direktīvā; tā kā šajā nolūkā un lai samazinātu kontroles, jau no šā brīža ir jāvienkāršo tās deklarācijas, kas, šķērsojot Kopienas iekšējās robežas, ceļotājiem jāaizpilda, ja viņu valdījumā esošo preču vērtība vai daudzums nav lielāks par to vērtību vai daudzumu, uz ko attiecas nodokļu atbrīvojums;

tā kā uz personām, kas dzīvo pie Kopienas iekšējām robežām, un uz to transporta līdzekļu apkalpi, kurus izmanto starptautiskā satiksmē, turpmāk jāattiecinā daži atbrīvojumi;

tā kā tehnisku sarežģītumu dēļ, kas radušies, piemērojot iepriekš minētās direktīvas 6. pantu, ir jāatrisina dažas problēmas, kas saistītas ar nodokļu atvieglojumiem mazumtirdzniecībā;

tā kā pakāpeniski Kopienas mērogā veidojot ekonomisko telpu ar iekšējam tirgum līdzīgām iezīmēm, Kopienas iekšējā tirdzniecībā dalībvalstīm būs jāatceļ spēkā esošā nodokļu sistēma, kas paredz nodokļu atvieglojumus izvešanai (eksportam) un nodokļu uzlikšanu ieviešanai (importam), kā arī apgrozījuma nodokļu un akcīzes nodokļu atvieglojumi mazumtirdzniecībā;

tā kā šo nodokļu atvieglojumu pilnīgu atcelšanu var panākt tikai pakāpeniski; tā kā vispirms ir jāparedz daži kopīgi noteikumi, ko piemēro Kopienas rezidentiem un kas vispārēji attiecas uz nodokļu atvieglojumiem mazumtirdzniecībā,

⁽¹⁾ OV L 133, 4.6.1969., 6. lpp.

⁽²⁾ OV C 28, 27.3.1971., 1. lpp.

IR PIENĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Padomes 1969. gada 28. maija direktīvas 2. pantu groza šādi:

a) 1. punktā vārdus:

“septiņdesmit piecas norēķinu vienības”

aizstāj ar vārdiem:

“simt divdesmit piecas norēķinu vienības”;

b) 2. punktā vārdus:

“divdesmit norēķinu vienībām”

aizstāj ar vārdiem:

“trīsdesmit norēķinu vienībām”;

c) 3. punktā vārdus:

“septiņdesmit piecas norēķinu vienības”

aizstāj ar vārdiem:

“simt divdesmit piecas norēķinu vienības”.

2. pants

Padomes 1969. gada 28. maija direktīvas 4. panta 1. punktu aizstāj šādi:

“1. Neietekmējot valstu noteikumus, ko tās šajā jomā piemēro ceļotājiem, kuru dzīvesvieta (rezidence) ir ārpus Eiropas, visas dalībvalstis turpmāk uzskaitītajām precēm nosaka šādus daudzuma ierobežojumus atbrīvojumiem no apgrozījuma nodokļiem un akcīzes nodokļiem:

	I Ceļojumi starp trešām valstīm un Kopienu	II Ceļojumi starp dalībvalstīm
a) tabakas izstrādājumi		
cigaretēs	200 gab.	300 gab.
vai		
cigarellas (cigāri, kas katrs sver maksimāli 3 gramus)	100 gab.	150 gab.
vai		
cigāri	50 gab.	75 gab.
vai		
smēķējamā tabaka	250 grami	400 grami
b) alkoholiski dzērieni		
— dzērieni, kas iegūti destilācijā, un stipri alkoholi- ski dzērieni, kuru alkohola koncentrācija pār- snie dzērieni, kas iegūti destilācijā, un stipri alkoholi- ski dzērieni, aperitīvi uz vīna vai spirta bāzes, kuru alkohola koncentrācija nepārsniedz 22 grā- dus; dzirkstoši vīni, stiprināti vīni	1 standartpudele (0,70 līdz 1 litram)	kopā 1,5 litri
vai		
dzērieni, kas iegūti destilācijā, un stipri alkoholi- ski dzērieni, aperitīvi uz vīna vai spirta bāzes, kuru alkohola koncentrācija nepārsniedz 22 grā- dus; dzirkstoši vīni, stiprināti vīni	kopā 2 litri	kopā 3 litri
un		
— nedzirkstoši vīni	kopā 2 litri	kopā 3 litri
c) smaržas	50 grami	75 grami
un		
tualetes ūdeņi	0,25 litri	0,375 litri
d) kafija	500 grami	750 grami
vai		
kafijas ekstrakti un esences	200 grami	300 grami
e) tēja	100 grami	150 grami
vai		
tējas ekstrakti un esences	40 grami	60 grami”

3. pants

Padomes 1969. gada 28. maija direktīvas 5. panta 1. punktu aizstāj ar šādiem punktiem, 2. un 3. punkts kļūst par 6. un 7. punktu:

“1. Dalībvalstis var samazināt preču vērtību un/vai daudzumu, uz ko attiecas atbrīvojums, līdz vienai desmitdaļai no 2. pantā un 4. panta 1. punkta II slejā paredzētās vērtības un/vai daudzuma, ja preces ievie no citas dalībvalsts personas, kuru dzīvesvieta ir ievēdēja dalībvalsts vai kaimiņu dalībvalsts pierobežas zonā, pierobežu strādnieki vai to transportlīdzekļu apkalpe, ko izmanto starptautiskā satiksmē.

Turpmāk minētajiem produktiem daudzumu, uz ko attiecas nodokļu atbrīvojumi, tomēr var samazināt šādi:

a) tabakas izstrādājumi

cigaretēs	40 gab.
vai	
Cigarellas (cigāri, kas katrs sver maksimāli 3 gramus)	20 gab.
vai	
cigāri	10 gab.
vai	
smēķējamā tabaka	50 gramu

b) alkoholiski dzērieni

— dzērieni, kas iegūti destilācijā, un stipri alkoholiski dzērieni, kuru alkohola koncentrācija pārsniedz 22 grādus	0,25 litri
vai	
— dzērieni, kas iegūti destilācijā, un stipri alkoholiski dzērieni, aperitīvi uz vīna vai spirta bāzes, kuru alkohola koncentrācija nepārsniedz 22 grādus; dzirkstoši vīni, stiprināti vīni	0,50 litri
un	
— nedzirkstoši vīni	0,50 litri

2. Dalībvalstis var samazināt preču vērtību un/vai daudzumu, uz ko attiecas atbrīvojums, ja preces no trešām valstīm ievie personas, kuru dzīvesvieta ir pierobežas zonā, pierobežu strādnieki vai to transportlīdzekļu apkalpe, kurus izmanto satiksmē starp trešām valstīm un Kopienai.

3. Dalībvalstis var samazināt preču vērtību un/vai daudzumu, uz ko attiecas atbrīvojums, ja preces no kādas dalībvalsts ievie citā dalībvalstī izvietotu bruņoto spēku personālsastāva locekļi, tostarp civilais personāls, viņu laulātie, kā arī viņu apgādībā esošie bērni.

4. Ierobežojumus, kas minēti 1. un 2. punktā, nepiemēro, ja šajos punktos minētās personas pierāda, ka viņas dodas tālāk par pierobežas zonu vai ka viņas neatgriežas no kaimiņu dalībvalsts vai trešās valsts pierobežas zonas.

Šos ierobežojumus tomēr turpina piemērot pierobežu strādniekiem un to transportlīdzekļu apkalpei, kurus izmanto starptautiskā satiksmē, ja viņi ievie preces, ceļodami darba pienākumu dēļ.

5. Panta 1., 2. un 4. punkta piemērošanai:

- pierobežas zona ir zona, kas taisnā līnijā nav tālāk par 15 km no dalībvalsts robežas. Katrai dalībvalstij tomēr jāietver šajā pierobežas zonā vietējās administratīvā iedalījuma vienības, kuru teritorijas daļa ir šajā zonā,
- pierobežu strādnieki ir visas personas, kas profesionālās darbības dēļ darba dienās dodas otrpus robežas.”

4. pants

Padomes 1969. gada 28. maija direktīvas 6. pantu groza šādi:

a) minētā panta teksts kļūst par 1. punktu;

b) pievieno šādus punktus:

“2. Neskarot režīmu, ko piemēro preču pārdošanai muitas kontrolē lidostas tirdzniecības vietās un lidmašīnās, dalībvalstis ir tiesīgas pieļaut apgrozījuma nodokļu atvieglojumus pārdošanai mazumtirdzniecībā gadījumos, kas paredzēti 3. un 4. punktā, un saskaņā ar minēto punktu nosacījumiem precēm, kas atrodas personīgajā bagāžā ceļotājiem, kuri izbrauc no kādas dalībvalsts. Nekādus atvieglojumus nevar piešķirt attiecībā uz akcīzes nodokļiem.

3. Ceļotājiem, kuru pastāvīgā dzīvesvieta vai parastā uzturēšanās vieta ir ārpus Kopienas, katra dalībvalsts ir tiesīga noteikt ierobežojumus un nosacījumus attiecībā uz nodokļu atvieglojumu piemērošanu.

Ceļotājiem, kuru pastāvīgā dzīvesvieta, parastā uzturēšanās vieta vai profesionālās darbības vieta atrodas dalībvalstī, nodokļu atvieglojumus piemēro tikai attiecībā uz tiem priekšmetiem, kuru vienības vērtība, ieskaitot nodokļus, pārsniedz 2. panta 1. punktā noteikto summu.

Dalībvalstis ir tiesīgas palielināt šo summu. Turklāt tās var neattiecināt nodokļu atvieglojumu uz saviem rezidentiem.

4. Nodokļu atvieglojumu saņemšanai:

- a) gadījumos, kas paredzēti 3. punkta pirmajā daļā, jāuzrāda rēķina kopija vai cits dokuments, kas to aizstāj, ar izvešanas dalībvalsts muitas vīzu, kas apliecina preču izvešanu;
- b) gadījumos, kas paredzēti 3. punkta otrajā daļā, jāuzrāda rēķina kopija vai cits dokuments, kas to aizstāj, ar galīgās ievēdēja dalībvalsts muitas vai šīs dalībvalsts citas apgrozījuma nodokļu jautājumos kompetentas iestādes vīzu.

5. Šajā pantā:

- pastāvīga dzīvesvieta vai parastā uzturēšanās vieta nozīmē vietu, kas kā tāda ir ierakstīta pasē, identifikācijas kartē vai citos personas dokumentos, ko izvešanas dalībvalsts atzīst par derīgiem;
- priekšmets nozīmē lietu vai vairākas lietas, kas veido lietu kopību.”

5. pants

Pēc Padomes 1969. gada 28. maija Direktīvas 7. panta iekļauj šādu pantu:

“7.a pants

Kopienas iekšējo ceļojumu jomā dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai ceļotāji varētu netieši vai ar vienkāršu mutisku deklarāciju apliecināt, ka viņi ievēro ierobežojumus un nosacījumus, kas attiecas uz nodokļu atbrīvojumiem.”

6. pants

1. Dalībvalstis īsteno vajadzīgos pasākumus, lai izpildītu:

— šīs direktīvas 1., 2., 3. un 5. panta prasības līdz 1972. gada 1. jūlijam,

— šīs direktīvas 4. panta prasības līdz 1973. gada 1. janvārim.

2. Dalībvalsts informē Komisiju par tiesību aktiem, ko tās pieņem, lai īstenotu šo direktīvu.

Komisija par to informē citas dalībvalstis.

7. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Luksemburgā, 1972. gada 12. jūnijā

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

J. DUPONG